

SYNTHESE (4.6) Beseffen – integratie

Het voelend zijn is de integratie van het kennen; de stap voorbij de ratio en het denken. Het kennen is een proces van mentale bewustwording, het voelend zijn is een proces van ervaren. Meermaals werd in eerdere publicaties gesteld dat buiten het ervaren in wezen niets echt gekend wordt; echt weten is synoniem aan ervaren. In het hoofdstuk 'Spinoza rationalist én mysticus?' (De doornen en de roos) valt uit het verdere betoog duidelijk op te maken dat voor de auteur het vraagteken geen vraagteken meer is. Dit moge blijken uit o.a. de volgende geselecteerde zinnen :

“ In de intuïtie beleven wij de ultieme 'waarheid' betreffende onszelf en onze verhouding tot God.....deze kan alleen momentaan op de wijze van heerlijkheid beleefd en aanvaard worden (blz.115). Zo'n waarheid is echter niet existentieel relevant tenzij in een (*zelf*)ervaring.” (blz.114).

Uit de diverse bijdragen van Suzanne blijkt genoegzaam de betekenis en het beleven van de stap voorbij ratio en denken. De heerlijkheid van dat beleven kan niet met rationele middelen afgedwongen worden, maar alleen aanvaard worden als een heerlijk (“wat een zaligheid”) geschenk wanneer de geest verstild is tot helderheid. Om voorbij het rationele te geraken is het absoluut noodzakelijk dat al wat als kennis zich aan ons geopenbaard is – hetzij uit inzicht, hetzij uit studie – in het leven geïntegreerd wordt, zodat de kennis kan rijpen tot een beleven en weten uit ervaring. Ook uit de bijdragen van Arnold kan goed ingezien worden wat de impact van het helder waarnemen van de eigen gedachten, gevoelens en het handelen kan zijn op het veranderen tot een juiste zienswijze en daaruit resulterend handelen.

Het dagelijks oefenen en integreren van het gekende in het beleven van alledag is een *conditio sine qua non* om tot een vreugdevoller en vrijer leven te komen. Het is en blijft een Sisyfusarbeid, maar in tegenstelling tot de mythe ligt vooruitgang binnen het bereik.

Het is het meest moeizame, maar ook uiterst boeiende deel van de reis, omdat die ons stilaan brengt bij het ervaren van de ware aard van ons wezen. De getuigenissen van Arnold geven in dit verband een getrouw beeld van de werkelijkheid van het werk dat verzet moet worden. Alleen bij Pieter Brueghel vlogen de gebraden duiven onmiddellijk in de mond.

Voorbeelden van integratie zijn:

Suzannes meditatie op - fysieke pijn
 op - mentale pijn
 (zie De Clown (5))
Suzannes oefening (zie De Clown (3))

Arnolds bijdrage - 'beginnen' (zie Synthese 3.2)
- 'palliatief' (zie Synthese 3.3)
etc.

Het zijn *voorbeelden uit het dagelijks gebeuren*, die, wanneer 'gedachteloos' hier aan voorbij gegaan wordt, niet bijdragen aan verdere verdieping en integratie van de ervaringen, de geboden lessen. In wezen betreffen de aspecten 'ken je zelf', 'beseffen' en 'integreren één en hetzelfde proces : een toekeren naar en een rationeel tot op het bot objectief onderzoeken van al wat zich aan ons voordoet.

Door met een open geest deze gebeurtenissen zorgvuldig, rationeel te beschouwen, bekomen deze uiteindelijk de diepte die nodig is tot de stap voorbij het rationele : het voelend zijn.